

സഭാപ്രസംഗി

1 ഗുരുനാഥന്റെ വാക്കുകളാണിവി. ഈ ഗുരുനാഥൻ ദാവീദിന്റെ പുത്രനും യെരൂശലേമിലെ രാജാവുമായിരുന്നു.

2 എല്ലാം അർത്ഥരഹിതമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം ഒരുതരം സമയം പാഴാക്കലാണെന്ന് ഗുരു പറയുന്നു! 3 ഈ ജീവിതത്തിൽ നടത്തുന്ന കഠിനാധ്വാനങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മനുഷ്യർ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്തെങ്കിലും നേടുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല!

സംഗതികൾ ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല

4 മനുഷ്യർ ജീവിക്കുന്നു; മനുഷ്യർ മരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഭൂമി എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. 5 സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നു; സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നു. അതേസ്ഥലത്തു വീണ്ടും ഉദിക്കാൻ സൂര്യൻ തിടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

6 കാര്യം തെക്കോട്ടടിക്കുന്നു; കാര്യം വടക്കോട്ടും അടിക്കുന്നു. കാര്യം ചുറ്റോട്ടു ചുറ്റും അടിക്കുന്നു. കാര്യം തിരിഞ്ഞ അതാരംഭിച്ചിടത്തു തന്നെ വീണ്ടും അടിക്കുന്നു.

7 എല്ലാ നദികളും അതേസ്ഥലത്തേക്കു വീണ്ടും വീണ്ടും ഒഴുകുന്നു. അവയെല്ലാം കടലിലേക്കൊഴുകുന്നു. പക്ഷേ കടൽ നിറയുന്നില്ല. 8 എല്ലാം പൂർണ്ണമായി വിവരിക്കാൻ വാക്കുകൾക്കാവില്ല. പക്ഷേ ആളുകൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. വാക്കുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും നമ്മുടെ ചെവികളിലേക്കെത്തുന്നു. പക്ഷേ നമ്മുടെ ചെവികൾ നിറയുന്നില്ല. നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ നാം കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ കൊണ്ടും നിറയുന്നില്ല.

പുതുതായി ഒന്നുമില്ല

9 ആരും മൂതൽ എന്തായിരുന്നുവോ അതായിത്തന്നെ തുടരുകയാണെല്ലാം. ചെയ്തിരുന്നതു പോലെതന്നെ അതേ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ജീവിതത്തിൽ പുതുതായി ഒന്നുമില്ല.

10 "ഇതാ, ഇതു പുതുതാണ്" എന്നൊരുവൻ പറഞ്ഞതൊന്നും പക്ഷേ, അത് എപ്പോഴും ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മെക്കൊണ്ടും മുമ്പേ അതിവിടെയുണ്ടായിരുന്നു!

11 പണ്ടു സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ മനുഷ്യർ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. ഇന്നു സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനുഷ്യർ ഭാവിയ്ക്കൽ ഓർമ്മിക്കുകയുമില്ല. ഭാവിയ്ക്കൽ തങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നവർ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളും ഓർമ്മിക്കുകയുമില്ല.

ജ്ഞാനം സന്തോഷം കൊണ്ടുവരുന്നതുവോ?

12 ഗുരുനാഥനായ ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിരുന്നു. 13 ഈ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയെല്ലാം പഠിക്കുന്നതിന് എന്റെ ജ്ഞാനം ഉപയോഗിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇത് ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്യാൻ തന്ന ഏറ്റവും കഠിനമായൊരു കാര്യമാണെന്ന് ഞാൻ അറിഞ്ഞു. 14 ഭൂമിയിൽ ചെയ്യപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഞാൻ പരിശോ

ധിക്കുകയും അതെല്ലാം വെറും സമയം പാഴാക്കലാണെന്നു കാണുകയും ചെയ്തു. കാറ്റിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോലെയാണത്. 15 ഇക്കാര്യങ്ങൾ മാറ്റാൻ നിനക്കാവില്ല. വളഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ നേരായതെന്നു വിളിക്കുവാൻ നിനക്കാവില്ല. എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെട്ടതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിവിടെത്തന്നെയുണ്ടെന്നും പറയാനാവില്ല.

16 ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ പഠിക്കുന്നു, "ഞാൻ വളരെ ജ്ഞാനിയാണ്. എന്നിക്കുമുമ്പ് യെരൂശലേം ഭരിച്ച എല്ലാ രാജാക്കന്മാരെയും ജ്ഞാനിയാണു ഞാൻ. ജ്ഞാനവും അറിവും സത്യത്തിലേന്താണെന്ന് എന്നിക്കറിയാ!"

17 ഭോഷത്തം ആലോചിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ജ്ഞാനവും അറിവും എങ്ങനെ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നു പഠിക്കാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പക്ഷേ, ജ്ഞാനിയാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് കാറ്റിനെ പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പോലെയാണെന്ന് ഞാൻ പഠിച്ചു. 18 അധികം ജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം നിരാശയും വരുന്നു. കൂടുതൽ ജ്ഞാനം നേടുന്നവൻ കൂടുതൽ വ്യസനവും നേടുന്നു.

"സുഖഭോഗങ്ങൾ" സന്തോഷം കൊണ്ടുവരുന്നതോ?

2 ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ പഠിക്കുന്നു, "എന്നിക്കു സുഖം അനുഭവിക്കണം. എല്ലാം കഴിയുന്നത്ര ആസ്വദിക്കണം." എന്നാൽ അതും നിഷ്പ്രയോജനമാണെന്ന് ഞാൻ പഠിച്ചു. 3 എല്ലായ്പ്പോഴും ചിരിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. വിനോദിക്കുന്നത് ഒരു നന്മയും ചെയ്യില്ല.

3 അതിനാൽ, മനസ്സിൽ ജ്ഞാനം നിറയ്ക്കുമ്പോൾ ശരീരത്തിൽ ഞാൻ വീഞ്ഞു നിറച്ചു. സന്തോഷിക്കാനൊരു മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുന്നതിനാണ് ഞാൻ ഈ ഭോഷത്തത്തിനു ശ്രമിച്ചത്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ സന്തോഷിക്കണം. ചുരുങ്ങിയ ജീവിതകാലം കൊണ്ട് മനുഷ്യന് എന്തു നന്മകളൊക്കെ ചെയ്യാമെന്നു കാണുകയായിരുന്നു എന്റെ ലക്ഷ്യം.

കഠിനാധ്വാനം സന്തോഷം കൈവരുത്തുമോ?

4 അനന്തരം ഞാൻ വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ എന്നിക്കായി വീടുകൾ പണിയുകയും മുന്തിരിത്തോപ്പുകൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. 5 എന്നിക്കാസ്വദിക്കാൻ പുനോട്ടങ്ങളും കേളീവനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കി. എല്ലാത്തരം ഫലവൃക്ഷങ്ങളും ഞാൻ നട്ടു. 6 എന്നിക്കായി ഞാൻ ജലാശയങ്ങളുണ്ടാക്കി. എന്റെ വളരുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ നനയ്ക്കാൻ അതിലെ വെള്ളം ഞാനുപയോഗിച്ചു. 7 ദാസന്മാരെയും ദാസിമാരെയും ഞാൻ വാങ്ങി. എന്റെ വീട്ടിൽ ജനിച്ച അടിമകളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുപാടു വലിയ കാര്യങ്ങൾ എന്നിക്കുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്ക് കാലിക്കൂട്ടങ്ങളും ആട്ടിൻപറ്റങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. യെരൂശലേമിൽ മാറ്റാരെക്കൊണ്ടും കൂടുതൽ സാധനങ്ങളും വസ്തുവകകളും എന്നിക്കു സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നിടത്തു സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും ഞാൻ ശേഖരിച്ചു. രാജാക്കന്മാരിൽനിന്നും അവരുടെ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നും ഞാൻ നിധികൾ സ്വരൂപിച്ചു. എന്നിടത്തു പാടുന്ന സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ എന്നിടത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആരും ആശിക്കുന്ന എല്ലാം എന്നിടത്തുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ വലിയ ധനികനും പ്രസിദ്ധനുമായിത്തീർന്നു. എന്നിടത്തുവെച്ചു യെരൂശലേമിൽ ജീവിച്ച ആരെക്കാളും ഞാൻ മഹാനായി. എന്നെ സഹായിക്കാൻ എന്റെ ജ്ഞാനം എപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നുതാനും. 10 എന്റെ കണ്ണുകൾ കാണുകയും ആശിക്കുകയും ചെയ്തതെല്ലാം എന്നിടത്തു കിട്ടി. എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും എന്റെ മനസ്സ് സംതുപ്തമായിരുന്നു. എന്റെ കഠിനാദ്ധ്വാനത്തിനു മുഴുവനുമുള്ള സമ്മാനമായിരുന്നു ആ ആഹ്ലാദം.

11 പിന്നെ ഞാൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളിലേക്കെല്ലാം ഒന്നു നോക്കി. എന്റെ എല്ലാ കഠിനാദ്ധ്വാനങ്ങളെയും പറ്റി ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അതൊക്കെ വെറും സമയനഷ്ടമായിരുന്നു! കാറ്റിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോലെ! ഈ ജീവിതത്തിൽ നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്ന് ഒന്നും നേടാനില്ല.

ജ്ഞാനമായിരിക്കാം ഉത്തരം

12 ഒരു രാജാവിനു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലൊന്നും ചെയ്യാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല. നീ ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നതൊക്കെ ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജാവ് മുമ്പ് ചെയ്തിരിക്കും. രാജാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾപോലും വ്യർത്ഥമാണെന്ന് ഞാൻ പഠിച്ചു. അതിനാൽ വീണ്ടും ജ്ഞാനത്തെയും ഭോഷത്തത്തെയും ഭ്രാന്തിനെയും പറ്റി ഞാൻ ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. 13 പ്രകാശം ഇരുട്ടിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നതു പോലെ തന്നെ ജ്ഞാനം ഭോഷത്തത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. 14 അതിങ്ങനെയാണ്: ജ്ഞാനി, താൻ എവിടെപ്പോകുന്നുവെന്നറിയാൻ മനസ്സിനെ കണ്ണുകൾ പോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഭോഷനാകട്ടെ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നവനെപ്പോലെയാകും.

പക്ഷേ, ഭോഷനും ജ്ഞാനിയും അവസാനിക്കുന്നത് ഒരു പോലെയാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. ഇരുവരും മരിക്കുന്നു. 15 ഞാൻ സ്വയം ചിന്തിച്ചു, “ഭോഷനു സംഭവിക്കുന്ന അതേ കാര്യങ്ങൾ തന്നെ എന്നിടത്തും സംഭവിക്കും. പിന്നെ ഞാനെന്തിനു ജ്ഞാനിയാകാൻ അദ്ധ്വാനിക്കണം?” ഞാൻ സ്വയം പറഞ്ഞു, “ജ്ഞാനിയായിരിക്കുന്നതും വ്യർത്ഥമാകുന്നു.” 16 ജ്ഞാനിയും ഭോഷനും മരിക്കും! ജ്ഞാനിയേയോ ഭോഷനേയോ മനുഷ്യർ എന്നെന്നേക്കും ഓർമ്മിക്കുകയുമില്ല. ഭാവിയിൽ ജനം അവരുടെ പ്രവൃത്തികളൊക്കെ മറക്കും. അതിനാൽ ജ്ഞാനിയും ഭോഷനും ഒരു പോലെയാണ്.

ജീവിതത്തിൽ യഥാർത്ഥ സന്തോഷമുണ്ടോ?

17 ഇതെന്നെ ജീവിതത്തോടു വെറുപ്പുള്ളവനാക്കി. ഈ ജീവിതത്തിലുള്ള എല്ലാം കാറ്റിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ വ്യർത്ഥമാണെന്നത് എന്നെ ദുഃഖിതനാക്കി.

18 എന്റെ എല്ലാ കഠിനാദ്ധ്വാനങ്ങളെയും ഞാൻ വെറുക്കാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ കഠിനമായി അദ്ധ്വാനിച്ചു. എന്നാൽ എന്നിക്കുശേഷം ജീവിക്കുന്നവരായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കു

കയെന്ന് ഞാൻ കണ്ടു. ഞാനതൊന്നും കൊണ്ടു പോകില്ല. 19 ഞാൻ അദ്ധ്വാനിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെയൊക്കെ നിയന്ത്രണം വേറെ ചിലർക്കാകും. അയാൾ ജ്ഞാനിയാകുമോ ഭോഷനാകുമോ എന്ന് എന്നിക്കറിയില്ല. ഇതും വ്യർത്ഥമാണ്.

20 അങ്ങനെ എന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഞാൻ വ്യസനിച്ചു. 21 തന്റെ മുഴുവൻ ജ്ഞാനവും അറിവും സാമർത്ഥ്യവുമുപയോഗിച്ച് ഒരുവൻ പണിയെടുക്കാം. എന്നാൽ അയാൾ മരിക്കുകയും അയാൾ ചെയ്തതിന്റെ ഫലം മറ്റുള്ളവർക്കു കിട്ടുകയും ചെയ്യും. അദ്ധ്വാനിക്കാത്തവർക്ക് എല്ലാം ലഭിക്കുന്നു. അതെന്നെ വളരെ ദുഃഖിതനാക്കുന്നു. അതും ന്യായമല്ല. വ്യർത്ഥമാണ്.

22 തന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും പോരാട്ടങ്ങൾക്കും ശേഷം ഒരുവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്താണു കിട്ടുക? 23 തന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം അവൻ വേദനയും നിരാശയും കഠിനാദ്ധ്വാനവുമായിരുന്നു. രാത്രിയിൽപ്പോലും അയാളുടെ മനസ്സിനു വിശ്രമമില്ല. ഇതും വ്യർത്ഥമാണ്.

24-25 എന്നെന്നേക്കും നന്നായി ജീവിയ്ക്കാനും ആസ്വദിക്കാനും ശ്രമിച്ച ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഇല്ല! ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതിതാണ്: ഒരു വ്യക്തിക്കു ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ജോലി ആസ്വദിക്കുകയുമാണ്. ഇതു ദൈവത്തിൽ നിന്നാണു വരുന്നതെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. 26 ഒരാൾ നന്മ ചെയ്യുകയും ദൈവത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ ദൈവം അയാൾക്ക് ജ്ഞാനവും ധാരണാശക്തിയും ആഹ്ലാദവും നൽകും. എന്നാൽ പാപം ചെയ്യുന്നവൻ ചുമട്ടുജോലിയാകും കിട്ടുക. ദൈവം ദുഷ്ടനിൽനിന്നെടുത്ത് നീതിമാനു നൽകുന്നു. പക്ഷേ ഈ ജോലിയെല്ലാം നിരർത്ഥകം. കാറ്റിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോലെയാണ്.

ഒരു കാലമുണ്ട്

3 എന്തിനും ശരിയായൊരു സമയമുണ്ട്. ഭൂമിയിലെ എല്ലാം ശരിയായ സമയത്തു സംഭവിക്കും.

2 പിറക്കാനൊരു സമയമുണ്ട്, മരിക്കാനും. നടാനൊരു സമയമുണ്ട്, ചെടികൾ പഠിക്കാനും.

3 ക്കാലാനൊരു സമയമുണ്ട്, സുഖപ്പെടുത്താനും. നശിപ്പിക്കാനൊരു സമയമുണ്ട്, നിർമ്മിക്കാനും.

4 കരയാനൊരു സമയമുണ്ട്, ചിരിക്കാനും. ദുഃഖിക്കാനൊരു സമയമുണ്ട്, ആഹ്ലാദനൃത്തം ചവിട്ടാനും.

5 ആയുധങ്ങൾ നിലത്തു വയ്ക്കാനൊരു സമയമുണ്ട്, അവ കൈയിലെടുക്കാനും. ചിലരെ മുറുകെപ്പുണരാനൊരു സമയമുണ്ട്, പിടിത്തം അയയ്ക്കാനും.

6 എന്തെങ്കിലും പരതാനൊരു സമയമുണ്ട്, അത് നഷ്ടപ്പെട്ടതായി കരുതാനും. വസ്തുക്കൾ സൂക്ഷിക്കാനൊരു സമയമുണ്ട്, വസ്തുക്കൾ വലിച്ചെറിയാനും.

7 വസ്ത്രം വലിച്ചുകീറാനൊരു സമയമുണ്ട്, നെയ്യാനും. നിശ്ശബ്ദതപാലിക്കേണ്ട സമയമുണ്ട്, സംസാരിക്കാനും.

8 സ്നേഹിക്കാനൊരു സമയമുണ്ട്, വെറുക്കാനും. യുദ്ധത്തിനൊരു സമയമുണ്ട്, സമാധാനത്തിനും.

ദൈവം തന്റെ ലോകത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു

9തന്റെ കഠിനാധ്വാനത്തിൽനിന്നും ഒരുവനെന്തെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ നേടുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല! 10ദൈവം നമുക്കു ചെയ്യുവാൻ തന്ന എല്ലാ കഠിനാധ്വാനങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു. 11അവന്റെ ലോകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാനുള്ള കഴിവ് ദൈവം നമുക്കു തന്നു. എന്നാൽ ദൈവം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം നമുക്കു പൂർണ്ണമായും മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല. എന്നിട്ടും ദൈവം എല്ലാം യഥാസമയത്തു ചെയ്യുന്നു.

12മനുഷ്യർക്ക് ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം ജീവിക്കുന്നത്ര കാലം സന്തോഷിക്കുകയും ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെന്ന് ഞാനറിയുന്നു. 13എല്ലാവരും തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ജോലി ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുവാനാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇവയെല്ലാം ദൈവദത്തമായ സമ്മാനങ്ങളാണ്.

14ദൈവം ചെയ്യുന്നതെന്തും എന്തെന്നേക്കും നിലനിൽക്കുമെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയോട് എന്തെങ്കിലും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ മനുഷ്യനാവില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും എടുത്തുമാറ്റാനും മനുഷ്യർക്കാവില്ല. മനുഷ്യർ തന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനാണ് ദൈവം അങ്ങനെ ചെയ്തത്. 15മുമ്പു സംഭവിച്ചതെല്ലാം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതിൽ മാറ്റം വരുത്താൻ നമുക്കാവില്ല. ഭാവിയ്യിൽ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതു സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അവയെ മാറ്റാനും നമുക്കാവില്ല. എന്നാൽ കഷ്ടതയനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

16ഇതൊക്കെയുംകൂടി ഞാൻ ഈ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടു. കോടതികളിൽ നന്മയും നീതിയും നിറയണം, പക്ഷേ ഇപ്പോഴവിടെ തിന്മ നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. 17അതിനാൽ ഞാൻ എന്നോടു തന്നെ പറഞ്ഞു, “ദൈവം എല്ലാറ്റിനും ഒരു സമയം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യരുടെ എല്ലാപ്രവൃത്തികളെയും വിധിക്കാൻ ദൈവം സമയം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ലവരെയും ദുഷ്ടന്മാരെയും ദൈവം വിധിക്കും.”

മനുഷ്യർ വെറും മൃഗങ്ങളെപ്പോലെയാ?

18മനുഷ്യർ പരസ്പരം ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ ആലോചിച്ചു. എന്നിട്ടു ഞാൻ സ്വയം പറഞ്ഞു, “തങ്ങൾ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെയാണെന്ന് മനുഷ്യരറിയണമെന്നു ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 19മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണോ? അല്ല! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാം നിഷ്പഥലം. മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങൾക്കും ഒന്നുതന്നെ സംഭവിക്കുന്നു. അവർ മരിക്കുന്നു, മനുഷ്യർക്കും മൃഗങ്ങൾക്കും ഒരേ “ശ്വാസം.” ചത്ത ഒരു മൃഗം മരിച്ച മനുഷ്യനിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണോ? 20മനുഷ്യരുടെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ശരീരം ഒരേ രീതിയിൽ അവസാനിക്കുന്നു. അവർ മണ്ണിൽ നിന്നുവന്നു, അവസാനം മണ്ണിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. 21മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിനെത്തു സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് ആരറിയുന്നു? മനുഷ്യാത്മാവ് മുകളിൽ ദൈവത്തിന്റെയടുത്തേക്കു പോകുന്നുവോ? മൃഗത്തിന്റെ ആത്മാവ് താഴെ മണ്ണിലേക്കു പോകുന്നുവോ? ആർക്കറിയാം?

22അതിനാൽ ഒരു മനുഷ്യനു ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും മികച്ച കാര്യം സ്വന്തം പ്രവൃത്തിക

ളിൽ സന്തോഷിക്കുകയെന്നതാണ്. അവനുള്ളതും അതാണ്. മനുഷ്യൻ ഭാവിയെക്കുറിച്ചോർത്ത് വ്യാകുലപ്പെടുകയുമരുത്. കാരണം, ഭാവിയ്യിലെത്തു സംഭവിക്കുമെന്നു പറയാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല എന്നതു തന്നെ.

മരിക്കുന്നതോ ഭേദം?

4 നിരവധി ആളുകൾ ക്രൂരമായൊന്നു കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതെന്നു ഞാൻ വീണ്ടും കണ്ടു. അവരുടെ കണ്ണുനീർ ഞാൻ കണ്ടു. ആ ദുഃഖിതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ ഒരുത്തന്നുമില്ലെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. ക്രൂരന്മാർ സർവ്വശക്തരായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവർ വേദനിപ്പിക്കുന്നവരെ ഒന്നാശ്വസിപ്പിക്കാൻ ആരുമില്ലെന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. 2ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെക്കാൾ മരണമടഞ്ഞവർക്കാണ് കൂടുതൽ സുഖമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 3ജനിച്ചപ്പോഴേ മരിച്ചവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠം. എന്തെന്നാൽ, ഈ ലോകത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന തിന്മകൾ അവർ ഒരിക്കലും കാണുന്നില്ല.

എന്തിനു കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യണം?

4അപ്പോൾ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു, “മനുഷ്യരെന്തിനാണിത്ര കഠിനമായി അധ്വാനിക്കുന്നത്?” മനുഷ്യർ വിജയികളാകുവാനും മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാകുവാനും ശ്രമിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യർ അസുയാലുക്കളാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് തങ്ങളെക്കാൾ ഉണ്ടാകുന്നത് അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഇത് അസുയ എന്ന ദോഷമാണ്. കാറ്റിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പോലെയാണത്.

5ചിലർ പറയുന്നു, “ഒന്നും ചെയ്യാതെ കൈയും കെട്ടിയിരിക്കുന്നത് ഭോഷത്തമാണ്. പണിയെടുത്തില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പട്ടിണി കിടന്നു മരിക്കും.” 6ഇതു ശരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നു, കൂടുതൽ കിട്ടാൻ കഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെക്കാൾ ഭേദം ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയാണ്.

7നിരർത്ഥകമായ മറ്റു ചിലതുകൂടി ഞാൻ കണ്ടു: 8ഒരുവന് കൂടുംബമില്ലായിരിക്കാം. അവന് ഒരു പുത്രനോ സഹോദരനോ ഉണ്ടായേക്കണമെന്നില്ല. പക്ഷേ അയാൾ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. അയാളൊരിക്കലും ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തനാകുന്നില്ല. ഒരിക്കലും നിർത്താതെ കഠിനമായി അധ്വാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അയാൾ സ്വയം ചോദിക്കും, “ഞാനെന്തിനാണിത്ര കഷ്ടപ്പെടുന്നത്? ഞാനെന്തു കൊണ്ട് എന്റെ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുന്നില്ല?” ഇതും വളരെ മോശവും വിവേകമില്ലായ്മയുമാണ്.

സുഹൃത്തുക്കളും കുടുംബവും കരുത്തുപകരുന്നു

9രണ്ടുപേർ ഒരാളെക്കാൾ മെച്ചമാണ്. രണ്ടുപേർ ഒരുമിച്ചു പണിയെടുക്കുമ്പോൾ ആ പണിയിൽനിന്നും അവർക്കു കൂടുതൽ കിട്ടുന്നു.

10ഒരാൾ വീണാൽ മറ്റൊന്ന് സഹായിക്കാനാകും. എന്നാൽ ഒറ്റയാൻ വീഴുമ്പോൾ അവനു ദുരിതം-അവനെ സഹായിക്കാൻ ഒരുത്തന്നുമില്ല.

11രണ്ടുപേർ ഒരുമിച്ചുറങ്ങിയാൽ ചൂടുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഒറ്റയ്ക്കു കിടന്നുറങ്ങുന്നവന് ചൂടു ലഭിക്കുന്നില്ല.

12ശത്രുവിന് ഒരാളെ തോല്പിക്കാനായേക്കാം. പക്ഷേ രണ്ടു പേരെ തോല്പിക്കാനാവില്ല. മൂന്നു

പേരാകട്ടെ കുറെക്കൂടി ശക്തരാണ്. മൂന്നു ക്ഷണങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു പിരിച്ച കയറുപോലെയാണവർ- അതു പൊട്ടിക്കാൻ വളരെ വിഷമമാണ്.

ജനം, രാഷ്ട്രീയം, ജനപ്രീതി

13ജ്ഞാനിയും ദരിദ്രനുമായ യുവനേതാവാണ് ഭോഷനും വൃദ്ധനുമായ രാജാവിനെക്കാൾ ഭേദം. ആ വൃദ്ധ രാജാവ് താക്കീതുകൾ വകവെയ്ക്കുന്നില്ല. 14യുവഭരണാധികാരി ആ രാജ്യത്തെ ഒരു ദരിദ്രനു പിറന്നവനാകാം. തടവറയിൽ നിന്നാവാം അവൻ ഭരണാധികാരിയായി വന്നത്. 15എന്നാൽ ഈ ജീവിതത്തിലെ മനുഷ്യരെ ഞാൻ നിരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാനിതറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യർ ആ യുവാവിനെ അനുഗമിക്കുന്നു. അവൻ രാജാവായിത്തീരും. 16അനേകനേകം ആൾക്കാർ ഈ ചെറുപ്പക്കാരനെ പിന്തുടരും. എന്നാൽ, പിന്നീട് അതേ ആളുകൾ തന്നെ അവനെ വെറുക്കും. ഇതും വ്യർത്ഥമാകുന്നു. കാറ്റിനെ പിടികൂടാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോലെയാണത്.

വാഗ്ദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കുക

5 ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കുക. ഭോഷന്മാരെപ്പോലെ ബലികളർപ്പിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ദൈവത്തിനു ചെവികൊടുക്കുന്നതാണു ഭേദം. ഭോഷന്മാർ പലപ്പോഴും തിന്മകൾ ചെയ്യുന്നു. അവരത് അറിയാതെയുമിരിക്കുന്നു. 2ദൈവത്തിനു വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് കരുതലോടെ വേണം. ദൈവത്തോടു പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടെ വേണം. വികാരങ്ങൾക്കടിപ്പെട്ട് തിടുക്കത്തോടെ ഒന്നും പറയരുത്. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിലാകുന്നു, നീ ഭൂമിയിലും. അതിനാൽ നീ കുറച്ചു കാര്യങ്ങളേ ദൈവത്തോടു പറയേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ വചനം സത്യമാകുന്നു:

3വളരെ വ്യസനങ്ങളോടൊപ്പം ദുഃസ്വപ്നങ്ങൾ വരുന്നു. വളരെ വാക്കുകളോടൊപ്പം ഭോഷനും.

4ദൈവത്തിനു നീയൊരു വാഗ്ദാനം ചെയ്താൽ അതു പാലിക്കുക. വാഗ്ദാനം നടപ്പാക്കാൻ കാലതാമസമുണ്ടാകരുത്. ദൈവം ഭോഷന്മാരിൽ സന്തുഷ്ടനല്ല. നീ നൽകാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തവ ദൈവത്തിനു നൽകുക. 5വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ട് അതു നിറവേറ്റാതിരിക്കുന്നതിലുംഭേദം വാഗ്ദാനം ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണ്. 6അതിനാൽ നിന്റെ വാക്കുകൾ നിന്നെ പാപിയാക്കാതിരിക്കട്ടെ. പുരോഹിതനോട്, “ഞാനങ്ങനെയല്ല ഉദ്ദേശിച്ചത്!” എന്നു പറയരുത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ദൈവം നിന്നോടു കോപിക്കുകയും നിന്റെ അദ്ധ്വാനത്തെ മുഴുവനും തകർക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. 7നിനക്കു ദുരിതമുണ്ടാക്കുന്നതിന് പാഴ്സ്വപ്നങ്ങളെയും വീമ്പിളക്കലിനെയും പാഴ്വാക്കുകളെയും അനുവദിക്കരുത്. നീ ദൈവത്തെ ആദരിക്കണം.

ഓരോ ഭരണാധിപനും ഒരു അധികാരിയുണ്ട്

8ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ദരിദ്രരെക്കൊണ്ട് ഭരണാധിപൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യിക്കുന്നതു കണ്ടേക്കാം. പാവങ്ങളോടു അയാൾ നീതീ പുലർത്തുന്നില്ലെന്നു നിനക്കു തോന്നും. പാവങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കെതിരാണ്. എന്നാൽ അത്ഭുതപ്പെടരുത്! അവരെക്കൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിക്കുന്ന ഭരണാധിപനെക്കൊണ്ട് പണി ചെയ്യി

ക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭരണാധിപനുണ്ട്. മാത്രവുമല്ല, ഈ രണ്ടു ഭരണാധിപന്മാർക്കുംമേൽ മറ്റൊരു അധിപനുണ്ട്. ഹോജാവുപോലും അടിയമാണ്. രാജ്യം അവന്റെ ഉടമയാകുന്നു.

ധനം സന്തോഷമുണ്ടാക്കില്ല

10പണത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും തന്റെ പണം കൊണ്ടു സംതുപ്തനാകാൻ കഴിയില്ല. ധനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കിട്ടിയാലും തൃപ്തിയാവുകയില്ല. ഇതും വ്യർത്ഥമാണ്.

11ധാരാളം പണമുള്ള ഒരാളെ അതു ചെലവാക്കാൻ “സുഹൃത്തുക്കൾ” സഹായിക്കും. അതിനാൽ ആ ധനികൻ സത്യത്തിൽ ഒന്നും നേടുന്നില്ല. തന്റെ സമ്പത്തിൽ നോക്കിയിരിക്കാമെന്നേയുള്ളൂ.

12പകൽ മുഴുവൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരുവൻ വീട്ടിൽ വന്ന് സമാധാനത്തോടെ ഉറങ്ങുന്നു. ഭക്ഷിക്കാൻ ധാരാളമുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതൊന്നും അയാൾക്കു പ്രശ്നമല്ല. എന്നാൽ ധനികൻ തന്റെ പണത്തെക്കുറിച്ചൊർത്തു വേവലാതിപ്പെട്ട് ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കാതെ കഴിയുന്നു.

13ഈ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ കണ്ട വളരെ ദുഃഖകരമായ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. ഒരാൾ ഭാവിയിലേക്കു പണം സമ്പാദിക്കുകയാണ്. 14അപ്പോൾ ചില ദുരന്തങ്ങളുണ്ടായി അയാൾക്ക് എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ തന്റെ പുത്രനുമുൻപാൽ അയാൾക്കൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒന്നുമില്ലാതെ നാം വരുന്നു; ഒന്നും കൂടാതെ പോകുന്നു

15അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽനിന്നും ഒന്നുമില്ലാതെയാണ് മനുഷ്യൻ വരുന്നത്. അവൻ മരിക്കുമ്പോൾ അതേപോലെ ഒന്നുമില്ലാതെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. സാധനങ്ങൾ നേടാൻ അവൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ മരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ഒന്നും കൂടെ കൊണ്ടുപോകാനാവില്ല. 16അതു വളരെ ദുഃഖകരമാണ്. വന്നതു പോലെതന്നെ അവൻ ഈ ലോകം വിടും. അതിനാൽ, ഒരുവൻ തന്റെ, “കാറ്റിനെ പിടിക്കാനുള്ള ശ്രമ”ത്തിൽനിന്ന് എന്താണു നേടുന്നത്? 17ദുഃഖവും വ്യാകുലതകളും മാത്രം നിറഞ്ഞ ദിവസങ്ങളേ അവനു ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. അവസാനം അവൻ നിരാശനും രോഗിയും കോപിപ്പാനുമാകുന്നു!

ജീവിതത്തിലെ പ്രവൃത്തികളാസ്വദിക്കുക

18ഒരുവനു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കാര്യമിതാണെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഭൂമിയിലെ ഹ്രസ്വജീവിതത്തിനിടയിൽ ഒരുവൻ തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി ആസ്വദിക്കുകയും വേണം. ദൈവം അവൻ ഈ അല്പനാളുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവനാകെയുള്ളതും അതാണ്.

19ദൈവം ഒരുവൻ ധനവും വസ്തുവകകളും അവ ആസ്വദിക്കാൻ ശക്തിയും നൽകിയാൽ അവൻ അതാസ്വദിക്കണം. അയാൾ തനിക്കുള്ള കാര്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ സമ്മാനമായ ജോലി ആസ്വദിക്കുകയും വേണം. 20ഒരുവൻ അധികകാലം ജീവിതമുണ്ടായിരിക്കില്ല. അതിനാലവൻ ഇക്കാര്യങ്ങൾ തന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം ഓർമ്മിക്കണം.

അയാൾ ചെയ്യാനിഷ്ഠപ്പെടുന്ന ജോലിയിൽ ദൈവം അവനെ വ്യാപൃതനാക്കും.

സമ്പത്ത് ആറ്റാദം കൊണ്ടുവരുന്നില്ല

6 ഈ ജീവിതത്തിൽ അന്യായമായ മറ്റൊന്നുകൂടി ഞാൻ കണ്ടിരുന്നില്ല. അതു മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ പ്രയാസം: **2**ദൈവം ഒരുവൻ വളരെ സമ്പത്തും പണവും ബഹുമതിയും നൽകുന്നു. അയാൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അക്കാരുടെ സാധിക്കാൻ ദൈവം അവനെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ചില അപരിചിതർ വന്ന് എല്ലാം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഇത് വളരെ മോശവും വ്യർത്ഥവുമായ കാര്യമാണ്.

3ദൈവം വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിലും, അയാൾക്ക് നൂറു മക്കളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, എന്നാൽ അയാൾ അതിലൊക്കെ സംതൃപ്തനാകാതിരിക്കുകയും മരണാനന്തരം അയാളെ ആരും ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഞാൻ പറയും പിറന്നപ്പോഴേ മരിക്കുന്ന ശിശുവാണ് അയാളെക്കാൾ ഭേദമെന്ന്. **4**കുഞ്ഞു പിറക്കുമ്പോഴേ മരണമടയും ന്ന സത്യത്തിൽ വ്യർത്ഥമാണ്. ആ ശിശു ഒരു പേരുപോലും ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വേഗം ഇരുണ്ട കല്ലറയിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുന്നു. **5**ആ ശിശു ഒരിക്കലും സുര്യനെ കാണുന്നില്ല. ആ ശിശുവിന് ഒരിക്കലും ഒന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ദൈവം നൽകിയവ ആസ്വദിക്കാത്തവനെക്കാൾ വിശ്രമമനുഭവിക്കുന്നത് ആ ശിശുവായിരിക്കും. **6**അയാൾ രണ്ടായിരം വർഷം ജീവിച്ചുവെന്നിരിക്കാം. പക്ഷേ അയാൾ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ജനനത്തോടെ മരിച്ച ശിശുവാണ് അയാളെക്കാൾ അനായാസമായി അതേ അന്ത്യം കണ്ടെത്തിയത്.

7ഒരുവൻ പണിയെടുത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. എന്തിന്? സ്വന്തം ആഹാരത്തിനായി. പക്ഷേ അയാളൊരിക്കലും സംതൃപ്തനാകുന്നില്ല. **8**അതേപോലെ ഒരു ജ്ഞാനി ഭോഷനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനല്ല. ജീവിതത്തെ അതെങ്ങനെയോ അങ്ങനെ തന്നെ സ്വീകരിക്കാനിരുന്ന ദരിദ്രനാകുകയാണ് ശ്രേഷ്ഠം. **9**കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലും ഭേദം ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയാണ്. എപ്പോഴും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു നിഷ്ഫലമാണ്. കാറ്റിനെ പിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോലെയാണ്.

10-11മനുഷ്യൻ എന്തായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടോ അതുമാത്രമാണ് മനുഷ്യൻ. അതെപ്പറ്റി തർക്കിക്കുന്നതു വെറുതെയാണ്. മനുഷ്യൻ ദൈവവുമായി ഇതെപ്പറ്റി തർക്കിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം മനുഷ്യനെക്കാൾ ശക്തനാകുന്നു. ദീർഘിച്ച തർക്കം ആ വസ്തുതയെ മാറ്റുകയുമില്ല.

12ലോകത്തിലെ ചുരുങ്ങിയ ജീവിതത്തിനിടയിൽ മനുഷ്യന് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതെന്താണെന്ന് ആരറിയുന്നു? അവന്റെ ജീവിതം ഒരു നിഴൽപോലെ കടന്നുപോവുകയാണ്. പിന്നീടെന്നു സംഭവിക്കുമെന്നു പറയാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല.

ജ്ഞാന ഉപദേശങ്ങളുടെ ശേഖരം

7 സൽപേർ സുഗന്ധദ്രവ്യത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം. ഒരുവൻ ജനിച്ച ദിനത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ് അവൻ മരിക്കുന്ന ദിവസം.

മറ്റൊന്നിനു പോകുന്നതിലും ശ്രേഷ്ഠമാണ് ശവസംസ്കാരത്തിനു പോകുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എല്ലാവരും മരിക്കും. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും ഇതു സ്വീകരിക്കുകയും വേണം.

3വ്യസനമാണ് ചിരിയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മുഖം ദുഃഖിതമാകുമ്പോൾ ഹൃദയം ഉത്തമമാകുന്നു.

4ജ്ഞാനി മരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നു. ഭോഷനാകട്ടെ നല്ലകാലം വരുന്നതിനെപ്പറ്റിയും.

5ഭോഷനാൽ വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നതിലും ഭേദം ജ്ഞാനിയാൽ വിമർശിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

6ഭോഷന്റെ ചിരി വെറുംപാഴാണ്. അടുപ്പിലെരിയുന്ന മുളുപോലെ ആണത്. മുളുവേഗം കത്തിയ മയും, അതിനു മുകളിലെ പാത്രം ചൂടാകുക പോലുമില്ല.

7ആരെങ്കിലും പണം കൊടുത്താൽ ജ്ഞാനി പോലും തന്റെ ജ്ഞാനം മറക്കും. ആ പണം അവന്റെ ധാരണാശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു.

8ചില കാര്യങ്ങളുടെ ആരംഭത്തേക്കാൾ നല്ലതു അതിന്റെ അവസാനമാണ്. അഹങ്കാരിയും ശേഷമനുമായാകുന്നതിലും ഭേദം മാന്യനും ക്ഷമാശീലനുമായാകുന്നതാണ്.

9വേഗത്തിൽ കോപിക്കരുത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, കോപിക്കുന്നത് ഭോഷത്താണ്.

10“പഴയ നല്ല കാലത്ത്” ജീവിതം മെച്ചമായിരുന്നു. എന്താണു സംഭവിച്ചത്? എന്നു പറയരുത്. ആ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കാൻ ജ്ഞാനം നമ്മെ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

11സ്വത്തുണ്ടെങ്കിൽ ജ്ഞാനം നിനക്കു ശ്രേഷ്ഠമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ജ്ഞാനികൾക്ക് ആവശ്യത്തിലധികം ധനം കിട്ടും. **12**ജ്ഞാനത്തിനും പണത്തിനും നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ജ്ഞാനത്തിലൂടെ സമ്പാദിക്കുന്ന അറിവാണ് കൂടുതൽ ഭേദം. അതിനു നിന്റെ അറിവ് രക്ഷിക്കാൻ കൂടി കഴിയും!

13ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നോക്കുക. തെറ്റാണെന്നു തോന്നിയാൽപ്പോലും നിനക്കതു മാറ്റാൻ കഴിയുകയില്ല! **14**ജീവിതം നല്ലതായിരിക്കുമ്പോൾ അതാസ്വദിക്കുക. പക്ഷേ ജീവിതം ദുരിതമയമാകുമ്പോൾ ദൈവം നമുക്കു നല്ല കാലവും കഷ്ടകാലവും തരുന്നുണ്ടെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. ഭാവിയ്യിൽ എന്തുകൊണ്ടാകുമെന്ന് ആർക്കും അറിയുകയുമില്ല.

മനുഷ്യൻ ഉത്തമനാകാൻ കഴിയില്ല

15എന്റെ ഹ്രസ്വജീവിതത്തിനിടയിൽ ഞാനെല്ലാം കണ്ടു. നല്ലവർ ചെറുപ്പത്തിലേ മരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ദുഷ്ടന്മാർ വളരെക്കാലം ജീവിക്കുന്നതും. **16-17**പിന്നെന്തിനാണ് സ്വയം വധിക്കുന്നത്? വളരെ നീതിമാനോ ദുഷ്ടനോ ആകരുത്. വലിയ ജ്ഞാനിയോ വലിയ ഭോഷനോ ആകരുത്. കാലമെത്തുമുമ്പ് എന്തിനാണു മരിക്കുന്നത്.

18ഇതും അതും കുറേശ്ശയാകാൻ ശ്രമിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ ഭക്തർ പോലും കുറച്ചു നന്മയും കുറച്ചു തിന്മയും ചെയ്യും. **19-20**എപ്പോഴും നന്മ ചെയ്യുന്ന, പാപമൊന്നും ചെയ്യാത്ത, ഒരു നീതിമാനും ഈ ഭൂമിയിൽ തീർച്ചയായുമില്ല.

ജ്ഞാനം ഒരുവന് ശക്തി നൽകുന്നു. ഒരു ജ്ഞാനി, നഗരത്തിലെ പത്തു ഭോഷന്മാരെക്കാൾ ഭേദമാണ്.

21മനുഷ്യർ പറയുന്ന എല്ലാക്കാര്യങ്ങൾക്കും ചെവിയോർക്കേണ്ടതില്ല. നിന്റെ തന്നെ

ബാലുക്കാരൻ നിന്നെപ്പറ്റി ദുഃഖിച്ചു പറയുന്നതു നീ കേൾക്കാനിടയായേക്കാം: 22പല പ്രാവശ്യം നീയും അന്യരെ ദുഃഖിച്ചു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന കാര്യം നിനക്കറിയാകയും ചെയ്യാം.

23ഇക്കാര്യങ്ങളെയെല്ലാം പറ്റി എന്റെ ജ്ഞാനമുപയോഗിച്ചു ഞാൻ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സത്യമായും ജ്ഞാനിയായിരിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിച്ചു. എന്നാലത് അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. 24കാര്യങ്ങളൊക്കെ ഇങ്ങനെയാൽ എന്തുകൊണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. അതു മനസ്സിലാക്കാൻ ആർക്കും വിഷമമാണ്. 25സത്യമായ ജ്ഞാനം കണ്ടെത്താൻ ഞാൻ പഠിക്കുകയും കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എല്ലാറ്റിനും ഒരു കാരണം കണ്ടെത്താൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു. ഞാനെന്നു പഠിച്ചു? ദുഷ്ടനാകുന്നതു ഭോഷത്തവും ഭോഷൻ ചമയുന്നതു ഭ്രാന്തമാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.

26ചില സ്ത്രീകൾ കെണികൾപോലെ അപകടകരമാണെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വലകൾപോലെ, അവരുടെ കൈകൾ ചങ്ങലകൾപോലെയും. ആ സ്ത്രീകളുടെ പിടിയിൽപ്പെടുന്നത് മരണത്തെക്കാൾ മോശമാണ്. ദൈവത്തെ പിന്തുടരുന്നവൻ ആ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നകന്നു നിൽക്കും. പക്ഷേ പാപി അവരുടെ പിടിയിലകപ്പെടും.

27-28ഗൂഢു പറയുന്നു, “എനിക്കെന്തുത്തരം കണ്ടെത്താമെന്നറിയാൻ ഇക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ ഒരുമിച്ചു ചേർത്തു. ഞാനിപ്പോഴും ഉത്തരങ്ങൾക്കായി കാക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഞാനിതു കണ്ടെത്തി. ആയിരം മനുഷ്യരിൽ നീതിമാനായ ഒരു പുരുഷനെ ഞാൻ കണ്ടെത്തി. പക്ഷേ നല്ലവളായ ഒരു സ്ത്രീയെ കണ്ടെത്താനായില്ല.

29“ഞാൻ പഠിച്ച ഒരു നല്ല കാര്യമുണ്ട്: ദൈവം മനുഷ്യരെ നല്ലവരായി സൃഷ്ടിച്ചു. പക്ഷേ അവർ തിന്മയിലേക്കു പലവഴികളും കണ്ടെത്തി.”

ജ്ഞാനവും അധികാരവും

8 ഒരു ജ്ഞാനിക്കു കഴിയുമ്പോലെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും വിശദീകരിക്കാനും ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. ജ്ഞാനം അവനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. ദുഃഖിക്കുന്ന മുഖത്തെ അതു സന്തോഷമുള്ളതാക്കുന്നു.

2രാജാവിന്റെ കല്പനകൾ നീയെപ്പോഴും അനുസരിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ദൈവത്തോടു നീയൊരു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യണം. 3രാജാവിനോടു അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയണം. തെറ്റായ ഒന്നിനെയും പിന്താങ്ങാതെയു മിരിക്കുക. പക്ഷേ ഓർമ്മിക്കുക, തന്നെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്ന കല്പനകളാണു രാജാവു നൽകുന്നത്. 4രാജാവിനു കല്പനകൾ നൽകാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് ഒരുവനും അദ്ദേഹത്തോടു പറയാനാവില്ല. 5രാജാവിന്റെ കല്പനയനുസരിക്കുന്നവൻ സുരക്ഷിതനായിരിക്കും. എന്നാൽ അതു ചെയ്യേണ്ട ശരിയായ സമയം ജ്ഞാനി അറിയുന്നു. ശരിയായ കാര്യം എപ്പോൾ ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ അറിയുന്നു.

6ദോഷ്ക്ക് എല്ലാം ചെയ്യാൻ ശരിയായ സമയവും ശരിയായ മാർഗ്ഗവുമുണ്ട്. ഓരോരുത്തരും ഓരോ അവസരത്തിൽ താനെന്നു ചെയ്യണമെന്നു തീരുമാനമെടുക്കണം. 7കുഴപ്പങ്ങളിൽപ്പെടുമ്പോഴും എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നുറപ്പില്ലാത്ത

പ്പോഴുംപോലും അയാളിതു ചെയ്യണം. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, ഭാവിയിലെന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു പറയാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല.

8തന്റെ ആത്മാവ് വേർപെട്ടു പോകുന്നതു തടയാൻ ഒരുത്തനുമാവില്ല. തന്റെ മരണത്തെ തടയാനുള്ള ശക്തിയും ആർക്കുമില്ല. യുദ്ധത്തിനിടയിൽ ഒരു ഭടന് തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എവിടെപ്പോകാനും സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. അതേ പോലെ, ഒരുവൻ തിന്മ ചെയ്താൽ ആ തിന്മ അവനെ വെറുതെ വിടില്ല.

9അക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ കണ്ടു. ഈ ലോകത്തു നടന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ വളരെ ഗാഢമായി ചിന്തിച്ചു. മനുഷ്യർ മറ്റുള്ളവരെ ഭരിക്കാനുള്ള അധികാരത്തിനായി എപ്പോഴും പാടുപെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇതവർക്ക് ഭോഷവുമാണ്.

10ദുഷ്ടരുടെ മഹത്തും മനോഹരവുമായ ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങുകളും ഞാൻ കണ്ടു. ചടങ്ങുകൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോകുന്നവർ, മരിച്ചുപോയ ദുഷ്ടരെപ്പറ്റി നല്ലതു പറയുകയാണ്. ദുഷ്ടന്മാർ ഒരുപാടൊരുപാട് തിന്മകൾ ചെയ്ത പട്ടണങ്ങളിൽപ്പോലും ഇതു സംഭവിക്കുന്നു. ഇത് വ്യർത്ഥമാണ്.

നീതി, സമ്മാനങ്ങൾ, ശിക്ഷ

11ചിലപ്പോൾ ആളുകൾ തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തിന്മകൾക്ക് ഉടനടി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവരില്ല. അവരുടെ ശിക്ഷ ഉടനടി നടക്കുന്നില്ല. അത് മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ടും തിന്മ ചെയ്യാനിടയാക്കും.

12ഒരു പാപി നൂറു തിന്മകൾ ചെയ്തേക്കാം. അയാൾക്ക് ദീർഘായുസ്സുമുണ്ടായേക്കാം. പക്ഷേ എന്നിട്ടും ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് ഞാനറിയുന്നു. 13ദുഷ്ടന്മാർ ദൈവത്തെ ആദരിക്കുന്നില്ല. അതിനാലവർക്ക് നല്ല കാര്യങ്ങൾ കിട്ടുകയില്ല. അവർക്ക് ദീർഘായുസ്സുണ്ടാവുകയില്ല. സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് നീണ്ടു നീണ്ടുപോകുന്ന നിഴൽപോലെയായിരിക്കില്ല അവരുടെ ജീവിതം.

14ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന, ന്യായമായി തോന്നാത്ത ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ദുഷ്ടന്മാർക്കു ദുരിതവും നല്ലവർക്ക് നന്മയും സംഭവിക്കണം. പക്ഷേ ചിലപ്പോൾ നല്ലവർക്കു ദുരിതവും ദുഷ്ടന്മാർക്ക് നന്മയുമുണ്ടാകാറുണ്ട്. അതു ശരിയല്ല. 15അതിനാൽ, ജീവിതം ആസ്വദിക്കുകയാണ് കൂടുതൽ പ്രധാനമെന്നു ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ ജന്മത്തിൽ മനുഷ്യർക്കു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഏറ്റവും നല്ല കാര്യം, തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ജീവിതമാസ്വദിക്കുകയുമാകുന്നു. കുറഞ്ഞപക്ഷം ഈ ജീവിതത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ചെയ്തു തീർക്കാൻ ദൈവം നിയോഗിച്ച കഠിനാദ്ധ്വാനം ആസ്വദിക്കാനാകുമല്ലോ.

ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല

16ഈ ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധയോടെ പഠിച്ചു. മനുഷ്യർ എത്ര തിരക്കു പിടിച്ചവരാണെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. രാപകൽ അവർ പണിയെടുക്കുകയാണ്. ഉറക്കം ഏതാണ്ടില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. 17ദൈവം ചെയ്യുന്ന ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ കണ്ടു. ദൈവം ഭൂമിയിൽ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ

മനുഷ്യനു മനസ്സിലാകില്ലെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ഒരുവൻ അതു മനസ്സിലാക്കില്ല. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ തനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നുവെന്ന് ഒരു ജ്ഞാനി പറഞ്ഞാൽ പോലും അതു സത്യമല്ല. അക്കാരുടെ ഒളപ്പോ മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരുവനും കഴിയുകയില്ല.

മരണം ന്യായമോ?

9 എല്ലാ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ചിന്തിച്ചു. നല്ലവരും ജ്ഞാനികളുമായവർക്കും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കും സംഭവിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ദൈവം നിയന്ത്രിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. തങ്ങൾ സ്നേഹിക്കപ്പെടുമോ വെറുക്കപ്പെടുമോ എന്നു മനുഷ്യർക്കറിയില്ല. ഭാവിയ്ക്കൽ എന്തുണ്ടാകുമെന്നു മനുഷ്യർക്കറിയില്ല.

2പക്ഷേ, എല്ലാവർക്കും സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നുണ്ട്-നാമെല്ലാം മരിക്കും! നല്ലവർക്കും ദുഷ്ടന്മാർക്കും മരണമുണ്ടാകുന്നു. ശുദ്ധരായവർക്കും അശുദ്ധരായവർക്കും മരണം സംഭവിക്കുന്നു. പ്രത്യേക വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കും ചെയ്യാത്തവർക്കും മരണമുണ്ടാകുന്നു. നീതിമാൻ പാപിയെപ്പോലെതന്നെ മരിക്കും. ദൈവത്തിനു പ്രത്യേക വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവൻ ആ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഭയക്കുന്നവനെപ്പോലെതന്നെ മരിക്കും.

3ഈ ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും മോശപ്പെട്ട സംഗതി എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ഒരേ അന്ത്യമുണ്ടാകുമെന്നതാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യർ എപ്പോഴും തിന്മയും വിഡ്ഢിത്തവും ആലോചിക്കുന്നുവെന്നതും വളരെ കഷ്ടമാകുന്നു. ആ ചിന്തകൾ മരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു.

4ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും അവനാരായാലും പ്രത്യംഗശയ്യുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ചൊല്ല് സത്യമാകുന്നു.

ജീവിക്കുന്ന ഒരു നായ, ചത്ത സിംഹത്തെക്കാൾ നല്ലതാണ്.

5തങ്ങൾ മരിക്കുമെന്ന് ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ അറിയുന്നു. എന്നാൽ മരിച്ച മനുഷ്യർ യാതൊന്നുമറിയില്ല. മരിച്ചവർക്കിനിയും പ്രതിഫലമില്ല. ജനം അവരെ ഉടൻ മറക്കും. 6ഒരുവൻ മരിച്ചാൽ, അവന്റെ സ്നേഹവും വെറുപ്പും അസൂയയുമെല്ലാം പോകും. മരിച്ചവർ ഭൂമിയിൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും ഇനി പങ്കുവയ്ക്കുകയുമില്ല.

സാധ്യമാകുമ്പോൾ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുക

7അതിനാൽ ചെന്ന് നിന്റെ ഭക്ഷണം ഇപ്പോൾത്തന്നെ ആഹ്ലാദത്തോടെ ഭക്ഷിക്കുക. നിന്റെ വീഞ്ഞു കുടിച്ചു ആഹ്ലാദിക്കുക. നീ ഇങ്ങനെയാക്കെ ചെയ്താൽ ദൈവസമക്ഷത്തിൽ അതു ശരിയായിരിക്കും. 8നല്ല വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് നന്നായി നടക്കുക. 9നീ സ്നേഹിക്കുന്ന ഭാര്യയോടൊപ്പം ജീവിതമാസ്വദിക്കുക. നിന്റെ ഗൃഹസ്വജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ദിവസവും ആസ്വദിക്കുക. ഭൂമിയിലെ ഈ ചെറിയ ജീവിതം ദൈവം നിനക്കു തന്നതാണ്. നിനക്ക് ആകെയുള്ളതും അതാണ്. അതിനാൽ, നിനക്ക് ഈ ജന്മത്തിൽ ചെയ്യാനുള്ളതെല്ലാം ചെയ്ത് ആസ്വദിക്കുക. 10ചെയ്യാൻ ജോലികൾ കണ്ടെത്തുമ്പോൾ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ഉപയോഗിച്ച് അതു ചെയ്യുക. ശവക്കുഴിയിൽ ഒരു ജോ

ലിയുമില്ല. അവിടെ ചിന്തയില്ല, അറിവുമില്ല, ജ്ഞാനവുമില്ല. നാമെല്ലാം ആ മരണക്കുഴിയിലേക്കു എടുത്തു പോവുകയാണ്.

സൗഭാഗ്യം? ദൗർഭാഗ്യം? നമുക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും?

11ഈ ജീവിതത്തിലെ ന്യായമല്ലാത്ത മറ്റു കാര്യങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു: ഏറ്റവും വേഗത്തിലോടുന്നവൻ എപ്പോഴും മത്സരം ജയിക്കുന്നില്ല; ശക്തമായസേന എപ്പോഴും യുദ്ധം ജയിക്കുന്നില്ല; ഏറ്റവും ജ്ഞാനിയായവൻ താൻ സമ്പാദിക്കുന്ന ഭക്ഷണം എപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നില്ല; സമർത്ഥൻ അയാളുടേറിക്കുന്ന സമ്പത്ത് എപ്പോഴും കിട്ടുന്നില്ല. വിദ്യാസമ്പന്നൻ അർഹിക്കുന്ന പുകഴ്ത്തൽ എപ്പോഴും കിട്ടുന്നില്ല. സമയമാകുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ദോഷങ്ങളുണ്ടാകുന്നു!

12തനിക്ക് ഇനി എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് ഒരുവൻ ഒരിക്കലും അറിയുന്നില്ല. വലയിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട മത്സ്യം പോലെയാണവൻ-എന്താണു സംഭവിക്കുകയെന്ന് മത്സ്യം ഒരിക്കലും അറിയുന്നില്ല. കെണിയിൽപ്പെട്ട പക്ഷിയെപ്പോലെയാണവൻ-എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് പക്ഷി അറിയുന്നില്ല. അതേപോലെ, ആകസ്മികമായി സംഭവിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളിൽ ഒരുവൻ കൂടുങ്ങുന്നു.

ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശക്തി

13ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരുവൻ വിവേകത്തോടെ ഒരുകാര്യം ചെയ്യുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു പരമപ്രധാനമായി തോന്നി. 14കുറച്ചു ജനങ്ങളുള്ള ഒരു കൊച്ചുപട്ടണമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു വലിയ രാജാവ് ആ പട്ടണത്തെ ആക്രമിക്കുകയും അതിനു ചുറ്റും തന്റെ സൈന്യത്തെ വിനസിക്കുകയും ചെയ്തു. 15എന്നാൽ ആ പട്ടണത്തിൽ ജ്ഞാനിയായ ഒരുവനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ദരിദ്രനായിരുന്നു. പക്ഷേ തന്റെ പട്ടണത്തെ രക്ഷിക്കാൻ അയാൾ തന്റെ ജ്ഞാനം ഉപയോഗിച്ചു.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജനം അയാളെ മറന്നു. 16പക്ഷേ, ഞാനിപ്പോഴും പറയുന്നു, ജ്ഞാനം ശക്തിയെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന്. ആ ദരിദ്രന്റെ ജ്ഞാനത്തെ ജനം മറക്കുകയും അയാളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നതു നിർത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ജ്ഞാനമാണു ശ്രേഷ്ഠമെന്ന് ഞാനിപ്പോഴും വിശ്വസിക്കുന്നു.

17വിവേകമുള്ളവൻ ശാന്തമായി പറയുന്ന കുറച്ചു വാക്കുകൾ ഭോഷനായ ഭരണാധിപൻ ആക്രോശിക്കുന്ന വാക്കുകളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു.

18യുദ്ധത്തിലെ വാളുകളെക്കാളും കുന്തങ്ങളെക്കാളും മെച്ചമാണു ജ്ഞാനം. എന്നാൽ ഭോഷൻ ഒരുപാടു നന്മകൾ നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

10 ചത്ത ഏതാനും പ്രാണികൾക്ക് ഏറ്റവും നല്ല സുഗന്ധവസ്തുവിനെപ്പോലും ദുർഗ്ഗന്ധമുള്ളതാക്കാൻ കഴിയും. അതേപോലെ അല്പം ഭോഷത്തത്തിന് വളരെ ജ്ഞാനത്തെയും മഹത്വത്തെയും നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും.

ജ്ഞാനിയുടെ ചിന്തകൾ അവനെ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭോഷന്റെ ചിന്തകൾ അവനെ തെറ്റായ മാർഗ്ഗത്തിലും നയിക്കുന്നു. 3വെറുതെ വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾപോലും ഭോഷൻ തന്റെ ഭോഷത്തം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവനെയാരു ഭോഷനാണെന്ന് എല്ലാവരും അറിയുന്നു.

4യജമാനൻ കോപിച്ചതിനാൽ നീ ജോലി വിട്ടുപോകരുത്. നീ ശാന്തനും സഹായിയുമായിരുന്നാൽ വലിയ തെറ്റുകൾ പോലും നിനക്കു തിരുത്തുവാൻ കഴിയും.

5ഈ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ചില തുകുടിയുണ്ട്. അതാകട്ടെ ന്യായവുമല്ല. ഭരണാധിപന്മാരുണ്ടാക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരുതരം വീഴ്ചയാണത്: 6ഭോഷന്മാർക്ക് പ്രധാന സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതേ സമയം ധനികർക്ക് പ്രധാനമല്ലാത്ത ജോലിയും കിട്ടുന്നു. 7ഭാസന്മാരായിരിക്കേണ്ടവർ കുതിരപ്പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഭരണാധിപന്മാരേകേണ്ടവർ അവരുടെ വശത്ത് അടിമകളെപ്പോലെ നടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടിരുന്നു.

എല്ലാ ജോലിക്കും അതിന്റെ അപകടമുണ്ട്

8കുഴികുഴിക്കുന്നവൻ അതിലേക്കു വീണേക്കാം. ഭിത്തി പൊളിക്കുന്നവനെ പാമ്പു കടിച്ചേക്കാം. 9വലിയ കല്ലുകളുയറ്റുന്നവൻ അതിനാൽ മുറിവേൽക്കപ്പെട്ടേക്കാം. അപകടകരമായരീതിയിൽ നീൽക്കുന്ന മരങ്ങൾ അതു വെട്ടുന്നവന്റെ മേൽ വീണേക്കാം.

10എന്നാൽ ജ്ഞാനം ഏതു ജോലിയേയും അനായാസമാക്കുന്നു. മോശപ്പെട്ട കത്തികൊണ്ടു മുറിക്കുക വിഷമകരമാണ്. എന്നാൽ കത്തി മുർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ ആ പണി എളുപ്പമായി. ജ്ഞാനം അതു പോലെയാണ്.

11ഒരുവൻ പാമ്പുകളെ എങ്ങനെ മെരുക്കണമെന്നറിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ അയാളടുത്തില്ലാത്തപ്പോൾ പാമ്പ് ആരെങ്കിലും കടിച്ചാൽ അയാളുടെ സാമർത്ഥ്യം നിഷ്ഫലമാണ്. ജ്ഞാനം അങ്ങനെയാണ്.

12ജ്ഞാനിയുടെ വാക്കുകൾ സ്തുതിക്കിടയാക്കുന്നു. ഭോഷന്റെ വാക്കുകളാകട്ടെ, വിനാശം വീര്യപ്പെടുന്നു.

13ഭോഷൻ ഭോഷത്വം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തുടങ്ങുന്നു. അവസാനം അവൻ പറയുന്നത് ഭ്രാന്താകുന്നു. 14ഭോഷൻ എപ്പോഴും താനെന്തു ചെയ്യുമെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഭാവിയിലെന്തുണ്ടാകുമെന്നാർക്കുമറിയില്ല. പിന്നീടടന്താണുണ്ടാവുകയെന്ന് ഒരുത്തർക്കും പറയാനാവില്ല.

15ഭോഷൻ തന്റെ വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി കണ്ടെത്താൻ പോലും സമർത്ഥനല്ല അതിനാലവൻ തന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യണം.

അദ്ധ്വാനത്തിന്റെ വില

16രാജാവ് ശിശുവിനെപ്പോലെയായിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തിനു കഷ്ടം. എപ്പോഴും തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭരണാധിപനുളള രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യം മഹാകഷ്ടം. 17നല്ല കുടുംബത്തിൽ പിറന്ന രാജാവുളള രാജ്യത്തിനു നന്മ. സ്വന്തം തീറ്റയും കുടിയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഭരണാധിപന്മാരുളള രാജ്യത്തിന് വളരെ നന്മ. ആ രാജാക്കന്മാർ മരിക്കാനല്ല, ശക്തരാകാനാണു തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

18പണി ചെയ്യാൻ മടിക്കുന്നവന്റെ വീട് ചോരാൻ തുടങ്ങും. മേൽക്കൂര താഴെ വീഴുകയും ചെയ്യും.

19തിന്നുകയും വീഞ്ഞു കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ ജീവിതം ആഹ്ലാദകരമാകും. എന്നാൽ പണം ഒരുപാടു പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നു.

പരദൂഷണം

20രാജാവിനെ ദൂഷിച്ചു സംസാരിക്കരുത്. അവനെപ്പറ്റി തിന്മ കരുതുകപോലുമരുത്. നീ നിന്റെ വീട്ടിൽ ഏകനാണെങ്കിൽപ്പോലും ധനികരെ ദൂഷിച്ചു സംസാരിക്കരുത്. എന്തെന്നാൽ, ഒരു കൊച്ചു പക്ഷി പറന്നുചെന്ന് നീ പറഞ്ഞത് അവരോടു പറഞ്ഞേക്കാം.

ഭാവിയെ ധൈര്യമായി നേരിടുക

11 പോകുന്നിടത്തൊക്കെ നന്മകൾ ചെയ്യുക. കുറച്ചുകാലം കഴിയുമ്പോൾ നീ ചെയ്ത നന്മകളെല്ലാം നിന്നിലേക്കു തിരിച്ചു വരും.

2നിനക്കുള്ളത് നിരവധി വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കുക. ഭൂമിയിൽ എന്തെല്ലാം ഭോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്ന് നിനക്കറിയില്ല.

3നിനക്ക് ഉറപ്പിക്കാവുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. മേഘങ്ങളിൽ നിറയെ ജലമുണ്ടെങ്കിൽ, അവ ഭൂമിയിൽ മഴ പൊഴിക്കും. ഒരു മരം വീണാൽ-തെക്കോട്ടോ വടക്കോട്ടോ ആകട്ടെ-അത് അവിടെത്തന്നെ കിടക്കും.

4എന്നാൽ നിനക്കുറപ്പിക്കാനാകാത്ത ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒരവസരത്തിനു നീ ശ്രമിക്കണം. ശരിയായ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു കാക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും വിത്തിടുകയില്ല. എല്ലാ മഴക്കാരും മഴ പെയ്യിക്കുമെന്നു ഭയക്കുന്നവൻ ഒരിക്കലും വിള കൊയ്യുകയുമില്ല.

5കാറ്റുവിടയാണടിക്കുകയെന്നു നിനക്കറിയില്ല. ശിശു അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ എങ്ങനെ വളരുന്നെന്നും നിനക്കറിയില്ല. അതേപോലെ ദൈവം എന്തുചെയ്യുമെന്നും നിനക്കറിയില്ല-അവൻ എല്ലാം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6അതിരാവിലെ തന്നെ നട്ടു തുടങ്ങുക. വൈകുന്നേരംവരെ പണി നിർത്തുകയുമരുത്. എന്തെന്നാൽ എന്താണു നിന്നെ ധനികനാക്കുകയെന്നു നീ അറിയാനില്ല. നീ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം വിജയകരമായേക്കാം.

7ജീവനോടെയിരിക്കുന്നതു ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു! സുര്യപ്രകാശം കാണുന്നത് സുന്ദരമാകുന്നു.

8എത്രകാലം ജീവിക്കുന്നുവെന്നു കണക്കാക്കാതെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ ദിവസവും, നീ ആസ്വദിക്കണം! എന്നാൽ നീ മരിക്കുമെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. ജീവിച്ചതിലുമധികകാലം നീ ഉതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും! മരണമടഞ്ഞതിനു ശേഷം നിനക്കൊന്നും ചെയ്യാനാവില്ല!

ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തെ സേവിക്കുക

9അതിനാൽ യുവാക്കളേ, ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം ആസ്വദിക്കുക! ആഹ്ലാദവാന്മാരായിരിക്കുക! മനസ്സു നയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെന്തായാലും ചെയ്യുക. നിനക്കിഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യുക. എന്നാൽ നിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾക്കും ദൈവം വിധി നടത്തുമെന്ന് ഓർമ്മിക്കുക. 10കോപം നിന്നെ നിയന്ത്രിക്കാനിടയാകരുത്. നിന്റെ ശരീരം നിന്നെ പാപത്തിലേക്കു നയിക്കാനിടയാക്കരുത്. ജീവിതത്തിന്റെ ഉദയഘട്ടത്തിൽ ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ മനുഷ്യർ ഭോഷത്തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.

വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ

12 ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ, വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ദുർദ്ദിനങ്ങൾ വരുന്നതിനു മുമ്പ്, “ഞാനെന്റെ ജീവിതം തുലച്ചിരിക്കുന്നു”

എന്നു നീ പറയുന്ന കാലത്തിന് മുമ്പ്, നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ ഓർമ്മിക്കുക.

2ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ ഓർമ്മിക്കുക. സുര്യചന്ദ്രന്മാരും നക്ഷത്രങ്ങളും നിനക്ക് ഇതുണ്ടുപോകുമുമ്പ്. പേമാരികൾ ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി വരുമ്പോലെ ദുരിതങ്ങളൊന്നൊന്നായി വരും.

3ആ സമയം നിന്റെ കരങ്ങളുടെ ശക്തി ചോർന്നുപോകും. നിന്റെ കാലുകൾ ദുർബ്ബലമാവുകയും വളയുകയും ചെയ്യും. നിന്റെ പല്ലുകൾ കൊഴിയുകയും നിനക്ക് ആഹാരംപോലും ചവയ്ക്കാനാകാതെയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. നിന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയാതാകും. 4നിനക്കു കേൾവി കുറയും. തെരുവിലെ ശബ്ദങ്ങൾ കേൾക്കാൻ കഴിയില്ല. ധാന്യം പൊടിക്കുന്ന തിരികല്ലുപോലും നിന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശാന്തമായിരിക്കും. സ്ത്രീകൾ പാട്ടുപാടുന്നതു നീ കേൾക്കുകയില്ല. എന്നാൽ പ്രഭാതത്തിൽ പാടുന്ന കിളിയുടെ ശബ്ദംപോലും നിന്നെ ഉണർത്തും. കാരണം, നിനക്ക് ഉറങ്ങാനാവില്ല.

5ഉന്നതസ്ഥലങ്ങളെ നീ ഭയപ്പെടും. നിന്റെ വഴിയിലെ ഓരോ ചെറിയ സാധനങ്ങൾക്കും മീതെ വീഴുമെന്ന് നീ ഭയക്കും. നിന്റെ തലമുടി ബദാംമരത്തിലെ പൂക്കൾപോലെ വെളുക്കും. നീയൊരു പച്ചക്കുതിരയെപ്പോലെ നിലത്തിഴഞ്ഞു നടക്കും. ജീവിക്കാനുള്ള ആശ നിനക്കു നഷ്ടമാകും. അനന്തരം നീ നിന്റെ നിത്യവസതിയിലേക്കുപോകും. വിലപിക്കുന്നവർ നിന്റെ ശരീരം കല്ലറയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകവേ തെരുവിൽ ഒത്തുചേരും.

മരണം

6നീ ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ ഓർമ്മിക്കുക. വെള്ളിക്കയറുപൊട്ടും മുന്മ്പേ. സ്വർണ്ണപ്പാത്രം തകരുംമുമ്പേ. കീണറ്റിൽകരയിൽ പൊട്ടിയ ഭരണിപോലെ നിന്റെ ജീവിതം ഉപയോഗശൂന്യമാകുന്നതിനു മുൻപേ. കിണറിന്റെ മുടിക്കല്ലു പൊട്ടി ഉള്ളിലേക്കു വീഴുമ്പോലെ നിന്റെ ജീവിതം പാഴാകുന്നതിനു മുൻപേ.

7നിന്റെ ശരീരം മണ്ണിൽ നിന്നുവന്നു. മരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ശരീരം മണ്ണിലേക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നിന്റെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിൽ നിന്നുവന്നു. മരിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിലേക്കു മടങ്ങും.

8എല്ലാം അത്ര അർത്ഥരഹിതമാണ്. ഇതെല്ലാം വെറും സമയം കൊല്ലലാണെന്ന് ഗൂരു പറയുന്നു!

ഉപസംഹാരം

9ഗൂരു വലിയ ജ്ഞാനിയായിരുന്നു. മനുഷ്യരെ പഠിപ്പിക്കാൻ അവൻ തന്റെ ജ്ഞാനം ഉപയോഗിച്ചു. ഗൂരു വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ ഉപദേശങ്ങൾ പഠിച്ചു. 10ശരിയായ വാക്കു കണ്ടുപിടിക്കാൻ അദ്ദേഹം വളരെ പ്രയത്നിച്ചു. സത്യവും ആശ്രയിക്കാവുന്നതുമായ ഉപദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം എഴുതിവെച്ചു.

11ജ്ഞാനികളുടെ വാക്കുകൾ ഗുഹങ്ങളെ തെളിയിക്കാനും മെരുക്കാനുമുപയോഗിക്കുന്ന കുർത്തകന്മാർ പോലെയാണ്. ഒടിയാത്ത ശക്തമായ കുടാരക്കുറ്റികൾപോലെയാണ് ആ ഉപദേശങ്ങൾ. നീ നേരായ വഴിയിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്നു തെളിയിക്കാൻ ആ ഉപദേശങ്ങളെ നിനക്കു വിശ്വസിക്കാം. ആ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം ഒരേ ഇടയിൽ (ദൈവം) നിന്നുവന്നു. 12അതിനാൽ മകനേ, ആ ഉപദേശങ്ങൾ പഠിക്കുക. പക്ഷേ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളെപ്പറ്റി ജാഗ്രത പാലിക്കുക. മനുഷ്യർ എപ്പോഴും പുസ്തകങ്ങളെഴുതുന്നു. വളരെയധികം പഠിക്കുന്നതു നിന്നെ ക്ഷീണിപ്പിക്കും.

13-14ഇനി, ഈ പുസ്തകത്തിലെഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽനിന്ന് നാമെന്തു പഠിക്കണം? മനുഷ്യനു ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാന സംഗതി ദൈവത്തെ ആദരിക്കുകയും അവന്റെ കല്പനകളനുസരിക്കുകയുമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും, രഹസ്യപ്രവൃത്തികൾപോലും, ദൈവമറിയുന്നു. എല്ലാ നല്ലകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചീത്തക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവൻ അറിയുന്നു. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അവൻ വിധിക്കും.